

Bilag 12.

De samvirkende danske Lejerforeninger.

Dronningsvej 22, F., den 15. September 1917.

Til Indenrigsministeriet.

Angaaende Loven om Fastsættelse af Husleje tillader de samvirkende danske Lejerforeninger sig — i Henhold til Beslutninger paa Repræsentantmødet i Fredericia den 9. September — at udtale følgende:

1) Ovennævnte Lov — helst med nedenanførte Ændringer — ønskes principalt gjort til almindelig Lov uden begrænset Varighed, saaledes at den kan ophæves ved Lov, subsidiært forlænget, indtil der atter er et normalt Overskud af Lejligheder (Lokaler). Da imidlertid sidstnævnte Tidspunkt ikke forud kan fikseres, ønskes Loven i Stedet forlænget til 1 à 2 Aar efter Krigens Ophør.

2) Da Bestemmelsen i § 2 om, at Lejerorganisationerne har en vis Indstillingsret for Lejer-Medlemmerne i det væsentlige er forblevet et dødt Bogstav, idet der ved Lovens Emanation kun fandtes ganske enkelte Lejerorganisationer, ønskes der nu, da Organisationer i større Tal dels i Mellemtiden er oprettet, dels er under Oprettelse, indføjet i den nye Lov, at der efter dennes Ikrafttræden skal foretages Nybesættelse af Nævnene. Selvfølgelig udelukkes Kommunalbestyrelserne ikke derved fra, at der kan besættes Pladser i Nævnene med hidtilværende Medlemmer, men først ved en Nybesættelse vilde Lovens Bestemmelser om Lejerorganisationernes Forslagsret blive effektiv af ovennævnte Grund.

3) Ved Ejernes Undladelse af vedtagen eller sædvanemæssig Vedligeholdelse, der paahviler Ejerne, eller ved disses Besparelse af Udgifter til Bekvemmeligheder (Trappebelysning, Centralvarme etc.), som Lejerne kunde gøre Fordring paa, burde Lejerne kunne forlange en tilsvarende Nedsættelse af Lejen.

I denne Forbindelse skal ogsaa fremhæves, at der bør sikres Nævnene Adgang til at paase, at Forudsætningerne (med Hensyn til Reparationer, Forbedringer etc.) for en ved Kændelse fastsat Leje ogsaa virkelig opfyldes.

4) For at undgaa en skematisk eller kontormæssig Behandling af de for Nævnene indbragte Sager, ønskes der indført Godtgørelse for alle Forretninger, Nævnenes Medlemmer afholder eller deltager i udenfor deres Mødelokale, idet man ikke med Rette kan forlange, at Medlemmerne ogsaa gratis skal ofre deres Tid paa Besigtigelses- o. a. lignende Forretninger. Dette Moment har en særlig Betydning for Lejernes Repræsentanter i Nævnene, da disse i Almindelighed tilhører den mindrebemidlede Del af Befolkningen. Godtgørelsen burde da fastsættes af Kommunalbestyrelsen og betales af den, som har æsket Nævnets Afgørelse, Sanktion etc.

5) Der ønskes udtrykkelig udtalt i Loven, at i alle Tilfælde, hvor et Nævns Afgørelse eller Sanktion æskes, skal der gives begge Parter Lejlighed til at udtale sig for Nævnet. Der har været meget grelle Tilfælde — jfr. bl. a. et i „Berlingske Tidende“ for 27. August omtalt —, hvor Nævnene uden at spørge Lejerne, og uden at disse har haft Anelse om, at Værten havde indgivet Andragende om Forhøjelse, har bevilget saadan. Yderligere mener vi, at selv om der foreligger en forudgaaende Vedtagelse eller en indgaaet Kontrakt, bør det paalægges Nævnene dog at give Parterne Lejlighed til at udtale sig for dem, idet Lejerne som den svagere Part ofte vil være bevæget til at indgaa paa Forhøjelser etc. af Hensyn til Bevarelse eller Erhvervelse af Bolig eller Lokale, dikteret af en vis Følelse eller Frygt for Ejernes faktiske Overlegenhed paa en Tid, hvor Bolignøden er fremherskende overalt.